

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **N. V. T.**, zastoupeného Mgr. Naďou Smetanovou, advokátkou se sídlem 28. října 1001/3, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2014, č. j. MV-55061-3/SO-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 24. 4. 2015, č. j. 59 A 49/2014 – 48,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 5. 2014, č. j. MV-55061-3/SO-2014, bylo zamítnuto odvolání žalobce (dále také „stěžovatel“) a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 10. 3. 2014, č. j. OAM 3826-7/TP-2014, jímž bylo podle § 169 odst. 8 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zastaveno řízení o žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu podané dle § 68 tohoto zákona.

Proti rozhodnutí žalovaného podal stěžovatel žalobu, která byla rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 24. 4. 2015, č. j. 59 A 49/2014 – 48, zamítnuta.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost, v níž navrhl jeho zrušení a vrácení věci soudu k dalšímu řízení. Zároveň požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Svůj návrh odůvodnil tím, že na území České republiky žije se svojí manželkou, která zde pobývá na základě povolení k trvalému pobytu. Stěžovatel pobývá na území nepřetržitě od roku 1996. V případě, že by mu byla uložena povinnost opustit území České republiky, musel by se vrátit do země původu, kde nebyl po dobu delší 19 let, nemá zde rodinu, ubytování ani známé. Návrat by tak pro stěžovatele představoval závažnou újmu. Újmu by znamenal rovněž pro jeho manželku. Manželce stěžovatele je 49

let, má zdravotní potíže, není schopna samostatně fungovat, není ani schopna každodenní práce. Nemá žádnou rodinu, která by o ni mohla pečovat v případě, že by stěžovatel musel vycestovat. Stěžovatel jí navíc vypomáhá s podnikáním. Stěžovatel nemůže po manželce požadovat, aby ho následovala do Vietnamu, a to nejenom s ohledem na neexistenci jakéhokoliv zázemí v této zemi, ale také s ohledem na její zdravotní stav. Jeho manželce neprospívá přílišné vedro a vlhko, zdravotní péče ve Vietnamu je navíc na nesrovnatelně nižší úrovni než v České republice.

Stěžovatel dále uvedl, že dne 6. 8. 2014 s ním bylo zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění. Toto řízení bylo usnesením Policie ČR, KŘP Ústeckého kraje, ze dne 31. 10. 2014 přerušeno z důvodu, že byl jeho žalobě proti správnímu rozhodnutí ve věci zastavení řízení o vydání povolení k trvalému pobytu přiznán odkladný účinek. Stěžovatel má za to, že v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by mu mohlo být správní vyhoštění kdykoliv uloženo. Přiznání odkladného účinku podle něj nebude mít nepříznivý vliv na práva třetích osob, nebude ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatel se nikdy nedopustil žádného trestného činu, nepředstavuje tedy pro společnost nebo jednotlivce žijící na území České republiky jakékoliv riziko.

Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek, avšak Nejvyšší správní soud jej může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud důvody pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížností neshledal.

Nejvyšší správní soud předně zdůrazňuje, že smyslem rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je oddálit nastoupení nepříznivých důsledků napadeného správního rozhodnutí ve vztahu ke stěžovateli a to do právní moci soudního rozhodnutí. Ve shora popsané situaci však přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nelze takového právního důsledku dosáhnout. Napadené správní rozhodnutí totiž pro stěžovatele žádné nepříznivé následky nemělo.

Stěžovatel v době podání žádosti o povolení k trvalému pobytu pobýval na území České republiky na základě výjezdního příkazu platného od 12. 2. 2014 do 13. 3. 2014. Řízení o jeho žádosti o povolení k trvalému pobytu bylo rozhodnutím ze dne 10. 3. 2014 zastaveno, odvolání stěžovatele žalovaný zamítl. Napadené správní rozhodnutí tak stěžovateli žádný titul k pobytu neodňalo. Samotné vedení řízení o povolení trvalého pobytu pak dle zákona o pobytu cizinců nevyklučuje rozhodnutí o správním vyhoštění žadatele. Z uvedeného vyplývá, že rozhodnutí žalovaného na právním postavení stěžovatele ničeho nezměnilo. Nejvyšší správní soud proto konstatoval, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není na místě.

Podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v daném případě naplněny nebyly, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. června 2015

JUDr. Jaroslav Vlašín v. r.
předseda senátu